

Sygn. akt II Cz 932/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **(...)Funduszu (...) z siedzibą w W.**

z udziałem: **A. E.**

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt XII Co 9143/13, oddalające wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a. **nadać klauzulę wykonalności na rzecz (...)Funduszu (...)z siedzibą w W. prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1368975/12, wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie na rzecz (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. przeciwko dłużniczce A. E.,**

b. **zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego,**

II zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 932/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 października 2013 roku, w sprawie o sygn. akt XII Co 9143/13, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca wniósł o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1368975/12, z

zaznaczeniem przejścia uprawnień na swoją rzecz. Wnioskodawca wskazał, że (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. zbył na rzecz(...) Funduszu (...)z siedzibą w W. wierzytelność objętą ww. nakazem zapłaty, a następnie (...)Fundusz (...)z siedzibą w W. powyższą wierzytelność przeniósł na rzecz (...) Fundusz (...)w W.. Do wniosku dołączył kserokopię ww. nakazu zapłaty i postanowienia z dnia 21 listopada 2012 r. w przedmiocie nadania mu klauzuli wykonalności. Przedłożył również kserokopie dokumentów obejmujących umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 r. zawartą pomiędzy (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. a (...)Fundusz (...)z siedzibą w W. wraz z załącznikiem numer (...)oraz umowę z dnia 25 stycznia 2013 r. zawartą pomiędzy (...)Fundusz (...)z siedzibą w W. a (...)Fundusz (...)w W. wraz z załącznikiem nr(...)do tej umowy z podpisami notarialnie poświadczonymi, które następnie poświadczone zostały w trybie art. 129 § 2 i § 3 k.p.c. przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym.

Sąd Rejonowy przywołał treść art. 788 § 1 k.p.c. i wskazał, że na podstawie dołączonych do umów sprzedaży wierzytelności załączników nr (...) nie sposób stwierdzić, czy przedmiotowe umowy dotyczyły również wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty objętego przedmiotowym wnioskiem klauzulowym, gdyż załączniki te nie zawierały oznaczenia sądu, który wydał orzeczenie, daty jego wydania, ani nawet pełnej sygnatury akt sprawy. Wprawdzie, treść załącznika wystarczająco wskazuje na fakt, iż nakaz zapłaty pochodzi od Sądu Rejonowego w Lublinie, jednak należy pamiętać, iż w ramach tego sądu funkcjonują dwa wydziały orzekające w powyższym zakresie, których orzeczenia w części obejmującej numer sprawy mogą się pokrywać.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie uchylenie i przekazanie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania w II instancji.

Skarżący podniósł zarzut naruszenia przepisu postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 788 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia praw i obowiązków wynikających z czynności bankowej.

W uzasadnieniu podał, że do wniosku zostały załączone wszelkie dokumenty niezbędne do jego uwzględnienia, a także wskazał, że VI Wydział Cywilny Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie jest jedynym, który orzeka w trybie elektronicznego postępowania upominawczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Wątpliwości Sądu Rejonowego wzbudził sposób oznaczenia wierzytelności będącej przedmiotem umów cesji. W każdej z nich została ona oznaczona przez wskazanie, poza danymi osobowymi dłużniczki (imię i nazwisko, numer PESEL), również kwoty kapitału, odsetek, sygnatury akt sprawy, w której został wydany tytuł wykonawczy. W ocenie Sądu I instancji nie są to dane pozwalające na stwierdzenie, czy mamy do czynienia z tą samą wierzytelnością i czy to właśnie ta wierzytelność była przedmiotem cesji. Sąd Rejonowy wskazał, że sygnatura akt sprawy „Nc-e 1368975/12” uniemożliwia stwierdzenie, w którym z wydziałów Sądu Rejonowego w Lublinie został wydany nakaz zapłaty. Tym samym wierzyciel nie dołożył należytej staranności dla wykazania zasadności swojego wniosku.

Argumentacja Sądu Rejonowego jest błędna. W ocenie Sądu Odwoławczego przedłożona przez wnioskodawcę dokumentacja jest wystarczająca dla stwierdzenia przejścia uprawnień. Wymaganie od wierzyciela wskazywania tak szczegółowych danych, jak oznaczenie sądu, daty wydania orzeczenia, czy pełnej sygnatury akt sprawy nie jest być może zbyt daleko idące, ale w każdym bądź razie ich brak nie uniemożliwia zidentyfikowania wierzytelności w sposób graniczący z pewnością, że chodzi o tę samą należność. Określenie tożsamości roszczeń możliwe jest po dokonaniu porównania na przykład wysokości należności głównej, która we wszystkich przypadkach jest identyczna. Jednakowe są również sygnatury akt sprawy. Z oznaczenia „Nc-e” jednoznacznie wynika, że chodzi o nakaz zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie i nie ma przy tym znaczenia niewskazanie numeru wydziału. Jak wskazał skarżący VI Wydział Cywilny tego sądu jest jedynym, który rozpatruje tego typu sprawy. Informację tego rodzaju można znaleźć chociażby na stronie internetowej Sądu

Okręgowego w Lublinie. Nawet jeśli nakaz zostałby wydany w innym wydziale, to mało prawdopodobnym jest, aby przeciwko temu samemu dłużnikowi zostały wydane przez dwa różne wydziały nakazy zapłaty o identycznej numeracji opiewające na identyczną kwotę.

Z uwagi na powyższe, na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów, w ramach kontroli formalnej dokonywanej przez Sąd w postępowaniu z art. 788 k.p.c., można więc było ustalić, że przejście uprawnień nastąpiło.

Dlatego też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., na mocy art. 788 § 1 k.p.c., orzekł, jak w punkcie I postanowienia.

O kosztach postępowania za pierwszą instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 wymienionego wyżej rozporządzenia.